

„PUNO JE DANA KOJE JE VAŽNO NJEGOVI u hrvatskome spomenaru, ali su među njima posebno dragocjeni oni koji nose spomen hrvatske radosti. Takav je dan i onaj petak koji smo živjeli prije pet godina, s jasnim osjećajem da se jedna presuda zemaljskoga suda ne tiče samo dvojice hrvatskih generala, nego cijeloga naroda, države i, što je najvažnije – istine. No, ta dvojica generala postali su licem naroda i istine, žrtve i slobode, licem hrvatskoga zajedništva. Zato je znakovito da su večeras s nama i general Markač i general Gotovina. Toj znakovitosti posebnu snagu daje nazočnost gospođe predsjednice Republike Hrvatske, zatim ministara u Vladi Republike Hrvatske: potpredsjednika i ministra obrane, ministra hrvatskih branitelja i ministra unutarnjih poslova te nazočnost načelnika Glavnoga stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske.

U ovome vjerničkom zajedništvu, među onima koji su branili hrvatsku domovinu, među bivšim zapovjednicima i dužnosnicima, večeras primjećujemo posebnu brojnost pripadnika specijalne policije. Oni su današnji dan izabrali i za predstavljanje monografije o svome, divljenja vrijednom, sudjelovanju u obrani i oslobađanju domovine. Sve njih i ostale branitelje donosimo pred Gospodina, kako one koji s nama žive na zemaljskome hodočašću tako i pokojne koje preporučujemo Bogu da ih primi u život nebeske ljepote. A naše su nakane puno šire, jer nam srce govori koliko je našoj domovini potrebna molitva. U ovu euharistiju unosimo molitve za hrvatske generale iz Bosne i Hercegovine koji čekaju izricanje presude. Neka osjete da nisu sami, da smo im blizi u njihovim kušnjama, dok molimo da oni koji odlučuju ne zatvore srce pred svjetlom istine.“ (Mons. dr. Ivan Šaško, Katedrala, 16. studenog 2017.)

Misna slavlja i župni oglasi

Pon. 20. studenog	17.30 + Dragan i ob. Rendulić
Uto. 21. studenog	17.30 + Mate i Zora Grdić
Sri. 22. studenog	17.30 + Stipe Udorović (8. dan)
Čet. 23. studenog	17.30 + Anka i Josip Božičević
Pet. 24. studenog	17.30 + Ištvan Pec (8. dan)
Sub 25. studenog	11.00 VINIČICA: Proslava Sv. Katarine 15.00 VOJNOVAC: Po nakani (al) 17.30 + Kate i Mate i ob. Hodak; Marijan i Katica Puškarić; Vlade i Marica Salopek
26. studenog	10 SVETIŠTE: Misa za narod i cjelodnevno klanjanje 12 CEROVNIK: + Nikola Luketić 15.45 SVETIŠTE: Blagoslov i Sv. Misa: + Ivan Sudarić 17 OGULIN: Proslava Krista Kralja u samostanskoj kapeli

1. ŽUPNA KATEHEZA održava se prema rasporedu po grupama do Bezgrešne.
2. SV. KATARINA – misa na Viničici u subotu, 25. studenog u 11 h i blagoslov barjaka.
3. GOSPA OD ZDRAVLJA - 21. studenog u crkvi Sv. Križa u Ogulinu.
4. KRIST KRALJ - ujedno je i MLADA NEDJELJA – na misi u 10 h propovijeda đakon Branko Jurejevčič te pjeva župni zbor Župe Sv. Martina Podzemelj biskupije Novo Mesto (Slovenija). Brankova majka potječe iz naših krajeva te ih radosno očekujemo.
5. OBNOVA CRKVE – doprinosom od 200 kn za Oštarije ili 150 kn za Cerovnik:

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

19. studenoga 2017. • 33. NKG • God. VIII. • br. 47 (377)

U malome si bio vjeran, uđi u radost gospodara svoga!

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju:

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu prisporodu: »Čovjek, polazeći na put, dozva slugu i dade im svoj imetak. Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan – svakomu po njegovoj sposobnosti. I otputova. Onaj koji je primio pet talenata odmah ode, upotrijebi ih i stekne drugih pet. Isto tako i onaj sa dva stekne druga dva. Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i sakri novac gospodarov. Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun. Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese drugih pet govoreći: ‘Gospodaru!

Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!’ Reče mu gospodar: ‘Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!’ Pristupi i onaj sa dva talenta te reče: ‘Gospodaru! Dva si mi talenta predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!’ Reče mu gospodar: ‘Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga.’ A pristupi i onaj koji je primio jedan talenat te reče: ‘Gospodaru! Znadoh te: čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao. Pobjah se stoga, odoh i sakrih talenat tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!’ A gospodar mu reče: ‘Slugo zli i lijeni! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam vijao! Trebalo je dakle da uložiš moj novac kod novčara i ja bih po povratku izvadio svoje s dobitkom.’ ‘Uzmite stoga od njega talenat i podajte onomu koji ih ima deset. Doista, onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. A beskorisnoga slugu izbacite van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.’ « Riječ Gospodnja. (Mt 25, 14-30)

Živjeti jedan talent

Završetak evandjelja ide za nečim. Taj završetak zvuči kao velika pohvala uspješnicima. "Doista, onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima." Osjećamo da se prema onome koji nije bio blagoslovljen talentima postupa okrutno i nepravedno. Iznenaduje nas njegova sudbina. Izgleda kao da bi on dodatno bio kažnjen. Taj treći sluga kao da izaziva nekoga. **Jedan talent!** To je prosječno što netko prihvaća. Kod drugih se čini da im

sve ide lakše od ruke. Čini se da su spretniji u razgovoru, sigurniji u nastupu i uspješniji u poslu. Jedan talent je premalo da bi netko bio pravedan prema bračnome drugu, djeci i prijateljima. To je premalo da bi se postigao vrhunski položaj u zvanju i da bi čovjek priuštio sebi natprosječni životni standard. Taj jedan talent ne čini sretnim i najbolje ga je odbaciti – zakopati. Treći sluga ne ulazi u rizik. On je "otišao i sakrio talent svoga gospodara u zemlju". Budući da on samoga sebe smatra neznatnim, onda i drugi ne mogu tražiti od njega talent. Tako se treći sluga sam skriva i vraća natrag povjereno mu dobro. "Pobojah se stoga, odoh i sakrih talent tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!"

Taj odnos trećega sluga dotiče nas. Kao da imamo sućut, samilost s njime. Samilost s onim koji prijekorno i prkosno odgovara: "Gospodaru! Znadoh te: čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao". Drugim riječima: ti si nedokučiv i nepredvidiv. Uzmi natrag što si mi dao i pusti me na miru ako već nemaš suviše za mene! Gospodar u prisposodbi ne pokazuje razumijevanje. Bezobzirno otkriva sućut prema samome sebi. "Ako i dalje tako činiš, tada se kockaš sa životom. Ti ipak imaš sposobnosti. Možda ne one s kojima si računao na uspjeh. Ti nisi duhovit i neusiljen. Ali tko ti kaže da su tvoje sposobnosti manje važne? Živi, što jesi!" Isus želi prodrmati. Pozvati nekoga da se probudi. Nitko ne može ništa! Ipak vrijedi otkrivati vrijednosti života makar se čini kao da mi nešto ne polazi za rukom. Židovski učitelj Sussja jednom je rekao: "U dolazećem svijetu neće se pitati: zašto nisi bio Mojsije? I zašto nisi bio Ilija? Mene će pitati: Zašto nisi bio Sussja?" Jesam li dakle živio što je u meni položeno? Ne ide se za tim da budemo kao otac ili majka, kao prijatelj ili kolege. Budući da sam kao pojedinac važan Bogu, stoga smijem prihvatiti sebe važnim, što imam i što obilježava moj život.

Treći sluga nije živio istinski. On je zakopao što je imao. Isus nas želi ohrabriti u onome što nam se čini nebitnim, da ozbiljno prihvatimo povjereni dar od Boga. Stoga je potreban pošten pogled za samoga sebe. Možda trčimo prema ciljevima koji ne odgovaraju našim putovima. Tko živi mimo sebe onda pristup životu ostaje neobrađen i škodi samome sebi i svima onima koji s njime rade. U tome leži prekršaj. Moglo bi se govoriti i o tome što mi zapažamo kod drugih i što cijenimo. Za roditelje i odgojitelje to je životna zadaća. Oni se ne ostvaruju u povjerenim ljudima, nego u pogledu za potrebno, što drugi stvarno mogu. Upravo mlade ljude kojima je teško porijeklo i povijest, poduprijeti i ohrabriti da bi se stvarno otkrili i razvijali u onome što je u njima skriveno. Ostaje Isusova oštra riječ! Ta oštrina želi služiti životu. Ona kuca na naša srca da se upitamo što nam je bitno i da živimo ono što je on u nas položio bilo da se radi o pet talenata, o dva talenta ili samo jednom. *Fra Jozo Župić*

Bez kulture spomena upitna je budućnost Hrvatske

Sabrani smo na Memorijalnom groblju u spomenu na događaje prije dvadeset i pet godina koji su ispunjeni neizrecivom tajnom zla. Toliko nam toga ovdje dolazi u misli i dotiče nam srce, dok svatko od nas na svoj način proživljava i bol i ponos,

ljubav prema domovini i pitanja o budućnosti, svoju vjeru i pouzdanje u Boga. Naš hod u procesiji kroz Vukovar, hod koji je u mislima spajao slike života prije razaranja Grada, slike gaženja ljudskosti te izrugivanje pravde tijekom i nakon rata, slike lica ljudi koji su sačuvali lice Vukovara i onda kada su i suze od boli presušile. Taj je naš hod spojio sve hrvatske krajeve i ljude diljem domovine i svijeta, korake branitelja i novi naraštaj kojemu prenosimo vrijednost spomena. Danas smo u Vukovaru, na važan spomendan za hrvatsku državu, okupljeni u narodnom zajedništvu u ovoj učionici Života. Kao kršćanski

S toga sada, kada je stasao novi hrvatski naraštaj, imamo obvezu posebno njegovati kulturu spomena, ugrađivati je u obrazovni sustav i u izražaje hrvatske kulture. Na hrvatskoj je državi pokazati da ima snagu i odgovornost za oplemenjivanje toga spomena, bez kojega hrvatski narod ostaje bez svoga identiteta i bez unutarnje snage koja se raduje budućnosti.

*Vukovar,
18. studenoga 2016.*

vjernici dionici smo ljubavi u Isusu Kristu, pobjedniku nad smrću po uskrsnuću, koji nas zemaljske putnike povezuje s našom pokojnom braćom i sestrama u vječnosti...

Nemar prema spomenu i nebriga da se prikupe i proučavaju dokumenti iz novije prošlosti mogu nas dovesti do nepojmljivih neprilika u kojima bi mogli doći na kušnju ne samo hrvatski branitelji, koji su se nesebično davali za obranu bližnjih, nego i iskrivljavanje istine o Domovinskom ratu. A da se - uz velike žrtve sve do spremnosti davanja života iz ljubavi - u tom nama nametnutom ratu Hrvatska nije obranila, danas ne bi bilo hrvatske države. Stoga sada, kada je stasao novi hrvatski naraštaj, **imamo obvezu posebno njegovati kulturu spomena**, ugrađivati je u obrazovni sustav i u izražaje hrvatske kulture. I ne treba nas čuditi da se upravo na području kulture te odgoja i obrazovanja ta memorija ili želi iskriviti ili potpuno ukloniti. Na hrvatskoj je državi pokazati da ima snagu i odgovornost za oplemenjivanje toga spomena, bez kojega hrvatski narod ostaje bez svoga identiteta i bez unutarnje snage koja se raduje budućnosti. Rečeno današnjim biblijskim riječima: ostaje bez imena i snage Božje prisutnosti koja progovara milosrđem. Bez spomena postajemo mlaki, sebični i neosjetljivi, dok nam žrtva Vukovara govori o gorljivosti, snazi, brižnosti, milosrđu i zajedništvu, koje se toliko puta očitovalo u hrvatskom narodu, kad nam je bilo najteže. (*Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački - Vukovar, Memorijalno groblje, 18. studenoga 2016. godine.*)